

Eurooppaa johtamaan

Saipa kerran suomipoika päähänsä ruveta Euroopan johtajaksi. - Onhan meillä Nokiakin, ja Kimi Räikkönen, miksei siis voisi olla myös Euroopan johtaja, uhosivat hallitusherrat toisilleen. Kun vielä sattui olemaan joutilaana aivan ehdottomasti Euroopan paras johtaja-aines, Paavo Lipponen, asia oli sitä myöten selvä. Lipposesta tehtäisiin Euroopan pääkomissaari ja sillä siisti.

Muut eurooppalaiset katsoivat vähän kummasti, mutta eivät pahasti panneet vastaankaan, kun suomalaiset alkoivat rummuttaa Paavo Lipponen puolesta. - Lipponen, Liiponen, Ljippune..., tapailivat eurot kohteliaasti, kun asiasta tuli puhetta. Eivät he oikein oppineet sitä sanomaan, ja suomalaisia ihmetytti suuresti, miksi muut eivät hyppineet innostuksesta seinille. Itse asiassa he eivät näyttäneet olevan juuri kiinnostuneita koko asiasta.

Varsin nopeasti, paljon ennen valintahetkeä, suomipojan pokka alkoi pettää. - No, ei sitten tupata jos ei tykätä, he sanoivat toisilleen ja ilmoittivat, että jos ei kerran Lipponen kelpaa pääkomissaariksi, olisi meillä vähän pienemmäksi johtajaksi, talouskomissaariksi, tarjolla tämä Sauli Niinistö, hyvä mies kuin mikä hänkin.

Sekään ei herättänyt läpi mantereen kuuluvia riemunkiljahduksia, joten suomalaiset hermostuivat uudelleen: - On meillä sitten oikein pätevä yleiskomissaarikin, nimeltään Olli Rehn. Saisiko olla?

Ei kuulunut mitään, joten hätä vain paheni: Astrid Thors... ei vai? Bjarne Kallis... eikö hänkään? Suvi-Anne Siimes..? Alexander Stubb? Ilkka Kanerva? Riitta Väisänen? Viivi Avellan?

Yksikään nimi ei näyttänyt kolahtavan. Eurot vain kohottelivat olkapäitään ja levittelivät käsiään. Oli muka tärkeämpääkin ajattelemista.

Yhä uusien ja uusien suomalaisehdokkaiden keksiminen alkoi olla jo työn ja tuskan takana, mutta onneksi viimein koitti jännittävä komissaarien valintapäivä. Melkein läpihuutonahan se meni, koska muut olivat kaikessa hiljaisuudessa jakaneet salkut keskenään ja hankkineet omille ehdokkailleen tarvittavan kannatuksen.

Ja saihan Suomikin sentään jonkinlaisen mandaatin. Muuan Laineen Kake, entinen taksimies Raisiosta, valittiin EU-komission varakomissaarien neljännen autonkuljettajan vapaapäivien päästäjän tuuraajaksi. Kävi nimittäin niin onnellisesti, että Laineen Kakea satuttiin ehdottamaan mihin tahansa virkaan juuri silloin kun tuota tuuraajan paikkaa täytettiin.

Sitä paitsi Suomi onnistui loistavasti taktikoimalla saamaan kannattamiensa ehdokkaita myös tärkeämmille posteille, sillä ennen vaaleja pääministeri Matti Vanhanen oli hoksannut ilmoittaa, että Suomi kannattaa mihin tahansa ketä tahansa jota puheenjohtajamaa Irlanti keksii ehdottaa.

Ja näin myös kävi. Pienen mutta sisukkaan maan peräänantamaton taistelu omasta komissiopaikasta päättyi loppujen lopuksi ihan kivasti, vaikka sananmukaisesti omaa edustajaa ei aivan huippupaikoille saatukaan.

